"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବାବା ସେହି ରଥରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯିଏକି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାରୁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଏହି ରହସ୍ୟକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶୁଣାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା ସୁଖ, ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଭଳି ୱିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାକି ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଗ କରୁଥିବ, ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ କଉଡିରୁ ହୀରା ଭଳି ମଧ୍ୟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସାରା ସମ୍ପତ୍ତି ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଯୋଗ ବିନା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ନିରାକାର ଶିବ ଭଗବାନଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ମାନୁଛନ୍ତି । ନିରାକାର ଏକମାତ୍ର ଶିବ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ଯେତେ ସବୁ ଦେହଧାରୀ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ସାକାର ରୂପ ଅଛି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମା ନିରାକାର ଥିଲା ପୁଣି ସାକାର ହେଲା । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ସାକାର ହେଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି ସେତେବେଳେ ତା'ର ପାର୍ଟ ଚାଲୁଛି । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ତ କୌଣସି ପାର୍ଟ ନାହିଁ । ଯେମିତି ଅଭିନେତାମାନେ ଘରେ ଥିଲା ବେଳେ ଡ୍ରାମାର କୌଣସି ଅଭିନୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଷ୍ଟେଜକୁ ଆସିଲା ପରେ ହିଁ ଅଭିନୟ କରନ୍ତି । ସେମିତି ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଆସି ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ମିଳିଥିବା ଅଭିନୟ ଉପରେ ହିଁ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରେ, ଆତ୍ମା ଆତ୍ମା ଭିତରେ ତ କୌଣସି ପ୍ରଭେଦ ନାହିଁ । ଯେମିତି ତୁମ (ପିଲାମାନଙ୍କର) ଆତ୍ମା ସେମିତି ୟାଙ୍କର ଆତ୍ମା । ବାବା ପରମଆତ୍ମା କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ହେବ । କେହି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, କେହି ରାଜା, ତେବେ ଏହା ଆତ୍ମାର ବୃତ୍ତି ଅଟେ ନା । ଏମାନେ ପବିତ୍ର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏହି ପାଠ ପଢି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ କିଏ କରିଲେ ? ପରମଆତ୍ମା କରିଲେ । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଠ ପଢାଉଛ । ସବୁଠାରୁ ବଡ କଥା ଏହା ଯେ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ସହଜ । ଏହାକୁ ରାଜଯୋଗ କୁହାଯାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛୁ । ବାବା ତ ସର୍ବଦା ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କର କେତେ ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ଫଳ, କେତେ କ୍ଷୀର ଆଦି ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିଛି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ଶିବଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୀର, ଫୁଲ ଆଦି ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ତ ରାଜ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଆଚ୍ଛା, ତେବେ ଶିବଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି ? ସିଏ ଏପରି କ'ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ? ଦେବତାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତ ଜଣା ଅଛି ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି କିଏ କରାଇଲେ, ଏକଥା ଜଣାନାହିଁ । ସେହିଭଳି ସମସ୍ତେ ଶିବଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଭଗବାନ ଏମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଦେବତା କରିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ କେତେ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଅନଭିଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କର ପୂଜା କରିଥିବ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମେ ସବୁ କିଛି ବୁଝିପାରୁଛ, ଆଗରୁ କିଛି ଜାଣିନଥିଲ । ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ ଏବଂ ସିଏ କେଉଁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଜଣା ନଥିଲା । କ'ଣ ଏହି ଦେବତାମାନେ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି କି ? ଯଦିଓ ରାଜା-ରାଣୀ, ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିବବାବା ହିଁ ଏହିଭଳି କରିଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ସବୁ ମହିମା ବାବାଙ୍କର । ଏମାନେ ତ କେବଳ ରାଜତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାକି ଏମାନେ କାହାର କଲ୍ୟାଣ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ କରୁଥିବେ ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ଆସି ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ୟାଙ୍କୁ ହିଁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କୁହାଯାଏ । ବାବା ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଲିଙ୍ଗ ଆକାରରେ ପୂଜା କରୁଥିଲ, ତାଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା କହୁଥିଲ । ତେବେ ପରମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣିନଥିଲ ଯେ ଇଏ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍, କେବଳ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହୁଥିଲ, ନାମ ରୂପରୁ ଭିନ୍ନ କହୁଥିଲ । ତେବେ ତା'ଉପରେ କ୍ଷୀର ଅର୍ପଣ କରିବା, ଶୋଭାପାଉ ନାହିଁ । ଆକାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅର୍ପଣ କରୁଛ ନା । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ନିରାକାର ବୋଲି ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ବାବାଙ୍କ ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ଆସି ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କରିବେ । ବ୍ୟର୍ଥରେ ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିବେ କିନ୍ତୁ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ଏକଥା ବୁଝାଇବା ତ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ — ବାବା ଆମକୁ କେତେ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ଏଠାରେ ବାବା ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥା'ନ୍ତି, କଳିଯୁଗରେ ନଥା'ନ୍ତି କାରଣ ଏଠାରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ ଯାହାକି ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ । ସେହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ହିଁ ବାମମାର୍ଗକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାକି ଦୁନିଆରେ ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ସେଭଳି ନୁହେଁ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସବୁ କଳା ଚିତ୍ର ହିଁ ଦେଖିବାକୁ

ପାଇବେ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାୟାକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତଜୀତ୍ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ମନ୍ଦିରର ଚତୁପାଶ୍ୱର୍ରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଚିତ୍ର ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯିବା ଦ୍ୱାରା କଳା ହୋଇଗଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଆମେ କେବେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲୁ — ଏହା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ହିସାବ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ପୂଜ୍ୟ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଥିଲେ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ତମୋପ୍ରଧାନ ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ରଘୁନାଥ ମନ୍ଦିରରେ କଳା ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସି ଗୋରା (ପବିତ୍ର) ହେଉଛ ପୁଣି କାମ ବିକାର ରୂପି ଚିତାରେ ବସି କଳା (ପତିତ) ହେଉଛ । ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯାଇ ବିକାରୀ ହୋଇଗଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଦେବତା ବୋଲି ତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯିବା ଦ୍ୱାରା କଳା ହୋଇଯାଇଛ, ଏହାର ସ୍ମାରକୀ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କଳା, ରାମଙ୍କୁ କଳା ଏବଂ ଶିବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଳା ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶିବବାବା କେବେ କଳା (ପତିତ) ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସିଏ ତ ହୀରା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହୀରା ଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ତ କେବେ କଳା ହେଉନାହାଁନ୍ତି ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି କଳା କରିଦେଉଛନ୍ତି! କେହି ଚିତ୍ରକାର କଳା ହୋଇଥିବ ସେଥିପାଇଁ ଶିବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଳା କରିଦେଇଥିବ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କ'ଣ ଦୋଷ କରିଲି ଯାହାକି ମୋତେ କଳା କରିଦେଲ । ମୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋରା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି, ମୁଁ ତ ସର୍ବଦା ଗୋରା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏହିଭଳି ହୋଇଯାଇଛି ତେଣୁ କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୀରା ଭଳି କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ତ ପରମ ପବିତ୍ର ଯାତ୍ରୀ । ମୁଁ କ'ଣ କରିଲି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ମଧ୍ୟ କଳା କରିଦେଇଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଗୋରା (ପବିତ୍ର) ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ? ତାହା ତ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଯେମିତି ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସବୁ କିଛି ବାବାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଲେ । ଦେଖ, ଇଏ କିଭଳି ସବୁ କିଛି ଦେଇଦେଲେ । ଯଦିଓ ସାଧାରଣ ଥିଲେ, ନା ବହୁତ ଗରୀବ, ନା ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲେ । ବାବା ଏବେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି — ତୁମର ଖାଦ୍ୟପେୟ ସବୁ କିଛି ସାଧାରଣ ହେବା ଦରକାର । ନା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ, ନା ବହୁତ ନୀଚ । ବାବା ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଇଏ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ, ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି, ଦେଖାଅ । ଆରେ ଆତ୍ମା ତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ, ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେଖିହେବ କି! ଏହା ତ ଜାଣିଛ — ଆତ୍ମାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଏହି ଆଖିରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ କହୁଛ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କେହି ଶରୀରଧାରୀ ଥିବେ । ନିରାକାର କିପରି ପଢାଇବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ କିଛି ବି ଜଣା ନାହିଁ । ଯେମିତି ତୁମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଅଭିନୟ କରୁଛ । ତେବେ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଭିନୟ କରୁଛ ନା । ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହୁଛି । ତେବେ ଆତ୍ମାବାଚ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାବାଚ କହିବା ଶୋଭା ପାଉ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ବାନପ୍ରସ୍ଥ, ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିଛି । ତେବେ ବଚନ ତ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କରିବ । ବାଣୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ କେବଳ ଆତ୍ମା ହିଁ ରହୁଛି । ବାକି ବାଣୀରେ ଆସିବାକୁ ହେଲେ ଶରୀରର ମାଧ୍ୟମ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ବାବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କାହାର ଶରୀରର ଆଧାର ନେବେ ନା । ତାଙ୍କୁ ରଥ କୁହାଯାଉଛି । ନଚେତ୍ ବାବା ଶୁଣାଇବେ କିପରି ? ବାବା ପତିତରୁ ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରେରଣାର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଏହା ତ ଜ୍ଞାନର କଥା । ତେବେ ସିଏ କିପରି ଆସିବେ ? କାହା ଶରୀରରେ ଆସିବେ ? ସିଏ ତ ନିଶ୍ଚିତ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସିବେ । ତେବେ କେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ଆସିବେ ? ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ରଚୟିତା ନିଜେ ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ କିପରି ଏବଂ କାହା ରଥରେ ଆସୁଛି ? ପିଲାମାନେ ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବାଙ୍କର ରଥ କିଏ । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କାହାର କାହାର ରଥ ସବୁ ତିଆରି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ପଶୁପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ତ ଭଗବାନ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରରେ ଆସିବି । ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ଅବତରଣ ଭାରତରେ ହିଁ ହେଉଛି । ତେବେ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କାହାର ଶରୀରରେ ଆସିବି, କ'ଣ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବା ସାଧୁ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିବି ? ଏମିତି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ପବିତ୍ର ଶରୀରରେ ଆସିବି କାରଣ ଏହା ତ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି — ଦୂର ଦେଶ କେ ରହନେ ବାଲା (ଦୂରଦେଶର ନିବାସୀ)....

ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଭାରତ ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ । ଏହାର କେବେ ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅବିନାଶୀ ଭାରତ ଖଣ୍ଡରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ କାହା ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ସିଏ ନିଜେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ତ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା କୌଣସି ସାଧୁ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ହଠଯୋଗୀ, ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀ । ବାକି ରହିଲେ ଭାରତବାସୀ ଭକ୍ତ । ତେବେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେଉଁ ଭକ୍ତର ଶରୀରରେ ଆସିବେ ? ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ହୋଇଥିବା ଦରକାର, ଯିଏକି ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ । ଭକ୍ତିର ଫଳ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଭାରତରେ ଭକ୍ତ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । କହିବେ ଇଏ ବହୁତ ବଡ ଭକ୍ତ, ୟାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିବା ଦରକାର । ଏମିତି ତ ବହୁତ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି । କାଲିକି ଯଦି କାହାର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯିବ, ତେବେ ସିଏ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ସିଏ ଏହି ଜନ୍ମର ଭକ୍ତ ହେଲା ନା । ତେବେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ତ ବାବା ଆସିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱାପରରୁ ହିଁ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ହିସାବ-କିତାବ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା କେତେ ଗୁପ୍ତ କଥା । ମୁଁ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସୁଛି ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଯିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ସିଏ ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର

ପୂଜାରୀ ହେବେ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି — ଏହି ରଥ ହିଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଯାଉଛି । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଇଏ ନେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ଜନ୍ମର ଶେଷ ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଯାଙ୍କୁ ହିଁ ପୁଣି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ରାଜା ହେବାର ଅଛି । ଇଏ ବହୁତ ଭକ୍ତି କରିଥିଲେ । ତେବେ ଭକ୍ତିର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଯାଙ୍କୁ ମିଳିବା ଦରକାର । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖ ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) କିଭଳି ମୋ ପ୍ରତି ସମର୍ପଣ ହେଲେ । ସବୁକିଛି ଦେଇଦେଲେ । ଏତେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଧନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରାଯାଇଛି ଭଗବାନ ଯାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସି ରୁଦ୍ର ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ପାଠପଢା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ରୁଦ୍ର ଶିବବାବା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ସିଏ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ରାଜସ୍ୱ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବିଲକୁଲ୍ ଠିକ୍ ଅଛି । ଏହି ଯଜ୍ଞ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅଟେ । ତେବେ ଏହାକୁ ଯଜ୍ଞ କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? ଦୁନିଆରେ ତ ଯଜ୍ଞରେ ଆହୁତି ଆଦି ଦିଅନ୍ତି । ତୁମେ ତ ଏଠାରେ ପାଠ ପଢୁଛ ଆହୁତି କ'ଣ ଦେଉଛ ? ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ପାଠପଢି ବୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇଯିବୁ । ପୁଣି ସାରା ଦୁନିଆ ଏଥିରେ ସ୍ୱାହା ହୋଇଯିବ । ଯଜ୍ଞ ଶେଷରେ ଯେତେ ସବୁ ସାମଗ୍ରୀ ଥାଏ, ତାହା ସବୁ ଆହୁତି ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମକୁ ବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ବହୁତ ସାଧାରଣ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମନୁଷ୍ୟମାନେ କ'ଣ ଜାଣିବେ । ଦୁନିଆରେ ବଡ-ବଡ ଲୋକମାନଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା ହୋଇଥାଏ । ବାବା ତ ବହୁତ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏକଥା ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ଜାଣିବେ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତ ହୀରା ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । ଶକ୍ତି ତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି କହୁଛନ୍ତି ଯାଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ଶକ୍ତି ଅଛି । ବାସ୍ । ଏକଥା ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଯାଙ୍କ ଶରୀରରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବା ଅଛନ୍ତି । ଯାଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ସେହି ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆସିଲା କେଉଁଠୁ ? ବାବା ହିଁ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ନା । ତାଙ୍କର ଯାହା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ସିଏ କ'ଣ ଏମିତି ଦେଇଦେବେ କି! ତୁମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ନେଉଛ । ସିଏ ତ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ । ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି କେଉଁଆଡେ ଚାଲିଯାଉ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ତ ପୁରା କଳଙ୍କ ଭରି ରହିଥିଲା — କାରଣ ମୁଁ ପୁରୁଣା ଦେଶ, ପୁରୁଣା ଶରୀର ଏବଂ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ସମୟରେ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁ କଳଙ୍କ ସବୁ ଭରି ରହିଛି ମୋ ବ୍ୟତୀତ ତାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ଛଡାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କଳଙ୍କ ଛଡାଇଲାବାଲା ଏକମାତ୍ର ସଦଗୁରୁ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ପରମପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହିକଥାକୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଏସବୁ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଦରକାର । ତୁମ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ସବୁ କିଛି ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ସିଏ ସବୁ କିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆସୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ । ପ୍ରବେଶ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କରୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଥିଲା ପୁଣି କଉଡି ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଗଲା, ଦୁନିଆରେ ଯଦିଓ କେହି କୋଟିପତି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସାହୁକାର ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ଇଏ (ବ୍ରହ୍ମା) ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଯାଙ୍କ ଭିତରେ କଳଙ୍କ ଭରି ରହିଛି । ଯିଏ ବହୁତ ଭଲ ପଢୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ ବହୁତ କଳଙ୍କ ଭରି ରହିଛି । ଇଏ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯାଙ୍କୁ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଡ୍ରାମା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ବାବା ତ ସତ୍ୟ କଥା କହୁଛନ୍ତି । କାରଣ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ । ସିଏ କେବେ ଓଲଟା କଥା କୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ଏକଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ଏହା ଜଣାପଡିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପିତାକୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସବୁ କିଛି ବାବାଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଇ ନିଜେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ତା'ର ବୁଝାସୁଝା କରିବାକୁ ହେବ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଖାଇବା-ପିଇବା-ରହିବା ସବୁ କିଛି ମଝି-ମଝିଆ ସାଧାରଣ ରଖିବାକୁ ହେବ, ବହୁତ ଆଡମ୍ବର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଅତି ନିମ୍ନସ୍ତରର ନୁହେଁ ।

(୨) ବାବା ଯେଉଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ୱିଲ୍ କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡିକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଥିବା ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ ।

ନିଜେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଯେପରି ସମୟ ସେହିପରି ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁସାରେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରୁହ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିଦିଅ । ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ୱୟଂ ବାବା ସର୍ବଦା ସଂଗରେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସାଥୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ସେଠାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ

କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଦି କେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଏକୁଟିଆ ଅନୁଭବ କରୁଛ ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ ରୂପକୁ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ, ପ୍ରାପ୍ତିର ତାଲିକାକୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ ଅର୍ଥାତ୍ ମନେ ପକାଅ, ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ସମୟର ସୁଖଦ ଅନୁଭୂତୀ କାହାଣୀ ଗୁଡିକୁ ସ୍ମୃତିକୁ ଆଣ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ରସର ଅନୁଭବ କର ତେବେ ମେହନତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବହୁରୂପୀ ହୋଇ ମାୟାର ବହୁ ରୂପକୁ ପରଖିନିଅ ତେବେ ମାଷ୍ଟର ମାୟାପତି ହୋଇଯିବ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***